

Nr 15.

Av herr **Karlsson, Gustaf, m. fl.**, *angående restitution av bensinskatt till utövare av fiskerinäringen.*

För innevarande budgetår lämnas gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt med 360 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen. Beloppet är beräknat efter en förbrukning av 2 000 000 liter bensin och med nuvarande skattesats av 18 öre per liter. Hela det belopp, som fiskerinäringens utövare erlägga i bensinskatt, beräknas sålunda komma fiskerinäringen till godo.

I statsverkspropositionens nionde huvudtitel, punkt 114, hemställer föredragande statsrådet att för budgetåret 1948/49 måtte anvisas ett belopp av 360 000 kronor till gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt att avräknas mot automobilskattemedlen. Till grund för bestämmande av angivna belopp har beräknats en förbrukning av samma mängd bensin som under innevarande budgetår. Föredragande statsrådet erinrar tillika därom, att chefen för finansdepartementet föreslår, att en viss höjning av bensinskatten skall vidtagas redan under budgetåret 1947/48. Därest denna skattehöjning genomföres, torde det bensinskattbelopp, som fiskarna komma att erlägga under budgetåret 1947/48, komma att överstiga det av lantbruksstyrelsen med utgångspunkt från nuvarande skattesats beräknade beloppet, 360 000 kronor. Föredragande statsrådet anför vidare, att innan slutligt avgörande träffats rörande dispositionen av de medel, som komma att tillföras statsverket genom höjningen av bensinskatten, är han emellertid icke beredd att taga ställning till frågan huruvida förenämnda skattehöjning bör tagas i betraktande vid bestämmande av storleken av de medel, som skola restitueras till fiskerinäringen. Därest så anses böra bliva fallet, torde hänsyn kunna tagas till den genom skatteökningen förorsakade ökningen av de av fiskarna under innevarande budgetår inbetalade bensinskattemedlen vid prövningen av restitutionsanslaget för budgetåret 1949/50.

För oss förefaller det självklart, att, så länge nuvarande ordning gäller på ifrågavarande område, allt vad fiskarna erlagt i form av bensinskatt helt och fullt skall restitueras för att komma fiskerinäringen till godo.

Detta är dock icke det väsentligaste i föreliggande fråga.

De sålunda restituerade bensinskattemedlen komma visserligen fiskerinäringen i sin helhet till godo. Förhållandet är emellertid — särskilt på västkusten — att det i regel är fiskare med mindre båtar och sämre inkomster, som ha bensinmotorer, vilka äro lättare och bekvämare för de mindre båtarna, varför det blir denna ekonomiskt sett sämst ställda kategori fiskare som genom bensinskatten själva få bidra till anordnande av båtplatser och bryggor m. m. De mera ekonomiskt situerade fiskarna,

som ha större båtar, erhålla rent statsbidrag till hamnar och liknande anordningar och behöva icke betala särskild skatt på oljan till sina båtmotorer.

Dessa s. k. småfiskare på västkusten, som ha bensinmotorer i sina båtar, ha länge känt denna beskattning på drivmedlen särskilt tung och orättvis. De nära önskemålet att bensinskatten måtte restitueras direkt till förbrukarna och att de bidrag, som av berörda bensinskattemedel utgå till olika för fiskerinäringens utöware gagnande åtgärder, måtte bestridas direkt av statsmedel eller på annat lämpligt sätt. Denna uppfattning får bland angivna kategori fiskare, särskilt i Bohuslän, starkt underlag i den omständigheten, att bensinskatten i Danmark återbetalas direkt till fiskarena och att i Norge fiskarena få köpa icke skattebelagd bensin. Vad som sålunda kan ske i Norge och Danmark för att stödja en viss grupp fiskare kan utan tvivel även göras i vårt land.

Med hänsyn till det betydande belopp, som bensinskatten i sin helhet inbringrar, torde det sammanlagda belopp, som skulle återbetalas till bensinförbrukande fiskare, få anses som tämligen litet. Med en sådan direkt restitution av bensinskattemedel till fiskare skulle dock en påtaglig orättvisa undanröjas. Enligt vår mening kan nämligen icke heller den på omnämnda sätt erlagda bensinskatten jämföras med bilskatten eller med den av bilägare erlagda bensinskatten. Fiskare, som sålunda erlagga bensinskatt för att kunna utöva sin näring, stå utan tvivel i särklass. Genom den föreslagna tilläggsskattens införande komma dessa fiskare i en ännu sämre ställning jämfört med dem som ha stora båtar och bättre möjligheter till rikligare utbyte av sitt arbete i näringen. Det synes oss därför fullt motiverat, att utredning verkställas för att fiskare, som vid utövande av sin näring erlagga bensinskatt, få denna skatt restituerad, var och en i förhållande till den mängd bensin, som han förbrukat. Det bör sålunda utarbetas ett enkelt och effektivt kontrollsystem för skattens återbetalning direkt till de bensinförbrukande fiskarena. Då, som ovan antytts, dylik restitution av bensinskatt förekommer i Danmark och skattefria bensin får av fiskare inköpas i Norge, torde även erfarenheterna från dessa länder böra närmare undersökas.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning av frågan på vad sätt fiskare, som vid utövande av sitt yrke förbruka skattebelagd bensin, måtte få skatten direkt till sig restituerad; samt

att Kungl. Maj:t måtte för 1949 års riksdag framlägga det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 15 januari 1948.

Gustaf Karlsson.

Oscar Mattsson.

Karl H. Andersson.